

Dialogi 13. Piän kolahuš (š. 30–31).

Mila: Aaa, kipie on!

Ämmö: Mitä on šattun, Mila? Missä on kipie?

Mila: Tääää-ššä, oččah šattuu!

Saša: Myö kišasima hippasillah. Mila juoksi šuorah škuapin nurkkaseh. Kolahutti piän škuapin reunah.

Muamo: Ei ole hätyä, tyttöseni! Panemmako plasterin?

Mila: Pa-ne-mma.

Ämmö: Kyllä še parenou. Annahan kun ämmö puhuu. No on še pahkani täššä melkoni, ka ei ole huavua. Rauhotu, Milaseni. Elä ite, hyväseni!

Harjotuš 13-1. Vaštua kyšymykših: mitä hänellä kivistäy? Mih koškou / šattuu?

Malli: Piä. Hänellä piätä kivistäy. Hänellä koškou / šattuu piäh.

Korva, jalka, käsi, hammaš, šilmä, vačča, šelkä.

Harjotuš 13-2. Luaji pienet dialogit mallin mukah.

Malli: – Vaččua kivistäy. Ollouko (=Oliskohan) meilä kuivua mussikkua?

– No pitäy kaččuo.

– Viluttau. Ollouko meilä mettä?

– Pitäis olla.

Harjotuš 13-3. Luaji mallin mukah. Mitä tarvičet?

Malli: Miula jalkoja pakottau. Tarvičen kylmägeelie.

Milma ryvittäy. Miula šilmie kuivuau. Miula on huava. Miula on toppa, n'okašta valuu. Miula vaččua kivistäy. Milma viluttau ta očča on kuuma, ollouko kuumetta? Šatatin käteni, pahka kašvo ta šinisömä tuli.

Kuumemittarin, näštyykkie ta nenäpriiskutinta, ryvityšliäkettä, kipuliäkettä, kylmäkiärön, puhaššušainehta ta plasterin, šilmätippoja.

Harjotuš 13-4. Kirjuta pistehien tilalla tarvittavat kirjaimet. Kačo šanat kirjan š. 31.

Uko...laiteh, enši...škuappi, ...petti, mi...ku..., ko...nka, ...l'a. ...kara, kor..., liä...pullo, tab...tti, ...kku.